

KATONÁK ÁLTAL ELKÖVETETT KÉSŐBBI GYILKOSSÁG

1946. szeptember 13-án, pénteken, valami hihetetlen gyilkosság történt Szabadkán. Két zenedés fiú zenekari próbáról, az ipartestületből ment hazafelé a valamikori Bethlen utcán. Egyikük a 18 éves Albert Gábor, a másikuk a 17 éves Karcsi⁷ volt. Mindkettő a későbbi férjem jó barátja. Előzőleg hazakísérték a Nyár utcába Gábor menyasszonyjelöltjét. Ez az utca csatlakozott a Betlehem utcához, azaz a mai Gajevához.

A fiúk beszélgettek, természetesen magyarul. Három fegyveres katona megállította őket, igazoltatta, majd a két fiút szidalmazva összekötözték, és továbbhajtották őket a Kálvária hátsó kerítése mellett a Bajai úti Temetőbe, annak a mai állami részébe. Ott lelőtték őket. Először Karcsit, majd Gábort. Károly egy idő múlva magához tért, és hallotta barátja egyre elhalóbb hörgését. Volt még annyi ereje, hogy azt hajtogassa: „Gabikám, nem hagylak itt!” A hörgés elcsitult. Amikor felfogta, hogy a barátja meghalt, valahogy kiszabadította magát, és segítségért indult. Sikerült átvágnia a temető mai papi részén, majd a mai bolhapiacon – az akkori focipályán – keresztül eljutott egy szerb nemzetiségű, Milan nevezetű idősebb ember házáig. Milan bácsi üzletvezető volt a Hütter-nagykereskedésben, ahol nyári iskolaszünetben a két fiú is dolgozott. Becsengetett a házba, de az ereje eddig tartott, összerogyott. Az idős ember kiment az utcára, és a kapu előtt egy hason fekvő férfit talált. Amikor megfordította, ijedtében felkiáltott: „Karcsikám, te vagy?” A fiú feje, ruhája tiszta vér volt. Milan bácsinak sikerült orvoshoz juttatnia. Karcsi szerencséjére a fejét ért golyó nem érte az agyat, csak fejsérülést okozott. Felgyógyult, de a traumából sosem gyógyult ki. Gabinak nagy temetése volt, amelyen rengeteg ember részt vett. Ma a neve fenn van a Vergődő madárnál levő márványtablán, a többi kivégzettel együtt. Az esetet nem lehetett eltitkolni, a tetteseket elfogták és elítélték.

Sepsey Csabától hallottam, hogy megtalálták az elkövetőket, és halálra ítélték őket. Csaba édesapja mint katonaorvos volt kirendelve a kivégzéshez. Mielőtt azonban a helyszínre érkezett volna, a kivégzés már megtörtént. Csaba gyerekkorában hallott a történetről az édesapjától.

7 A család kérésére a vezetéknevét el kell hallgatni.

Megfigyelve, 1994. november 2.